

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק ט"ז, וארא ה' – ד' יסודות וחומר היולי

	ר' אליעזר – כל מכה היתה של ארבע מכות	ר' עקיבא – כל מכה היתה של חמש מכות
1	ביאור הכלבו בשם "בעל המלמד"	המכות במצרים נגעו לא רק בציור הדבר המוגמר, אלא גם בד' היסודות (אש, רוח, מים, עפר), אלא גם בחומר ההיולי שמופשט מציור עפר) שממנה מורכב.
2	עומק טומאת מצרים	טומאת מצרים חדר לא רק בגילוי הדבר אלא גם בחומר הדבר כמו שהוא מצוייר מד' היסודות.
3	דוג' בהלכה: האיסור דחמץ	איסור אכילה שייך לציור גמור של הדבר – ראוי לאכילה. איסור הנאה שייך לעצם הדבר, אבל (מכיון ששייך להשתמשות) יש לו איזשהו ציור*.
4	ב' שיטות בביעור חמץ	שיטת חכמים מפרר וזורה לרוח או מטיל לים: החמץ פועל רק על התואר והציור, לכן מספיק להשבית הצורה – האפשריות לאכילה והנאה.
5	השתמשות שאין בה הנאה (לדוג' להאכיל כלבי הפקר)	דעה ב' בירושלמי: אסור לפי שהאיסור הוא רק על התואר וצורה – ולכן האיסור הוא רק על הנאה שמביא לידי אכילה.
6	האם גלות מצרים הוא א' מד' הגליות**	גלות מצרים הוא כנגד חכמה (י' דשם הוי') – קליפת מצרים נגע בד' היסודות ולא בחומר ההיולי – ולכן נחשב כא' מד' הגליות***
7	העבודה דיצי"מ בנפש האדם	יציאה ממצרים וגבולים בעשר כוחות הנפש (וראה בטבלא למטה).
8	בעל המימרא	ר"ע הי' בן גרים – שדואג גם עבור אלו שאינם עדיין תחת כנפי השכינה, שלכן גם בדרגת היחידה דנה"ב צריך תיקון. או הענין דבע"ת שמהפך היחידה (ההתגברות) דנה"ב.

ד' גליות בנפש האדם

שם הוי'	בנפש	ספירות	הגלות
ה	מחדו"מ	מלכות	עובר איסורים בפועל במעשה (בדיבור ובמחשבה).
ו	מדות	ז"א	נזהר באיסורים, אבל הנהגתו (בהיתר) מדוד לפי הרגש (מדות) שלו המיוסד על הנחות העולם או על מה יאמרו הבריות.
ה	שכל	בינה	למע' ממדוה"ג דהרגש אבל מדוד ומוגבל למציאות (שכל) שלו – עבודה שע"פ טו"ד.
י	מס"נ	חכמה	עובד ה' למע' מטו"ד – מס"נ – אבל עדיין במדוה"ג, או בדקות יותר שעדיין מורגש מציאותו.
קוצו של י'	יחידה	כתר	מכפירים יחידתי – שיש יחידה (התגברות) בנה"ב, וצריך להפכו לקדושה.

* ועפ"ז לר' יוסי שהיו (רק) עשר מכות, שכל מכה נגע רק בדבר המוגמר, וקליפת מצרים נגע רק בחיצוניות הדברים, יוצא שס"ל שחמץ נוגע רק בתואר הדבר ובמילא הוא אסור רק באכילה ולא בהנאה.

** [מצרים], בבל, מדי (פרס), יון, אדום (רומי).

*** אבל עדיין נק' השרש לכל הגליות.